

GÜNEY KORE

GÜNEY KORE GENEL BİLGİLER

Asya kıtasının kuzeydoğu bölümünden güneye doğru uzanmaktadır. Kore Yarımadasının 38° güneyinde yer alır. Yarımadanın yaklaşık % 45'lik bölümünü kapsamaktadır. Yarımadanın kuzeyinde Kore Demokratik Cumhuriyeti, Çin ve Rusya; doğusunda Japon Denizi ve Japonya; batısında Sarı Deniz ve Çin; güneyinde ise Doğu Çin Denizi ile bazı Japon adaları bulunmaktadır. (Kore Gerçeği, 1995; Park, 1992)

Resmi dil Korecedir. Türkçe ile aynı dil ailesi olan Altay dil ailesine ait, sondan eklemeli bir dildir. Kore alfabesi Hangıl (Hunminjeongeum) 1444 yılında Coson Hanedanlığının dördüncü kralı Kral Sejong tarafından, kolay öğrenilebilen ve bilimsel bir yazı sistemine duyulan ihtiyaç üzerine oluşturmuştur (Kore Gerçeği, 2015). Dünyadaki alfabeler içinde yaratılış yılı bilinen tek alfabedir.

- Devlet: Kore Cumhuriyeti
- Resmi Dil: Korece
- Başkent: Seul
- Coğrafi konum: Asya'nın doğusunda Kore Yarımadası'nın güneyi
- Başkan: Moon Jae-in
- Başbakan: Lee-Nak-yeon
- Para Birimi: Won
- Nüfus: 51, 47 milyon
- Dini İnanç: Budizm, Hristiyanlık ve Konfüçyüsçülük

Güney Kore Bayrağı

- Güney Kore Bayrağının Anlamı Güney Kore bayrağı beyaz zemin üzerine yerleştirilmiş olan mavi ve kırmızı renklerinden oluşan yin-yang sembolü ve bu sembolün çevresine düzgün bir şekilde yerleştirilmiş olan kesikli-kesiksiz çizgilerden meydana gelir. Beyaz, Kore halkının ulusal rengidir.Çemberin kırmızı bölümü yang'ı,mavi bölümü ise yin'i temsil eder.
- Yin ve yang evrensel semboller olup anlamsal bakımdan zıtlığı ifade ederken,aynı zamanda bu 2 kavram arasındaki tamamlayıcılıktan da bahis eder.Trigrams(uzakdoğu'da kullanılan bir tür figür) olarak adlandırılan çevresindeki çizgiler ise,yangın ateş,su,toprak,ağşap ve metal elemtlerini temsil eder. Bayrağı,Kore'nin Japonya Büyükelçisi tarafından Kral Gojong döneminde 1882 yılında tasarlanmıştır. Gojong 6 Mart 1883 tarihinde Tegiki olarak da adlandırılan Kore resmi bayrağı ilan etti.

GÜNEY KORE YEMEKLERİ

Güney Koreliler yeme içme konusunda da ilgi gören bir ülke. Benzer yemek kültürlerine sahip olunması da Türkiye ile Güney Kore arasındaki bağları güçlendiren bir unsur. Yemeklerde kullanmayı tercih ettikleri susam yağı ise biraz ağır kaçabiliyor. Pilav, et ve sebze yemekleri burada da çok fazla tüketilmektedir. Alkol ise ülkede bir yaşam tarzı. Bu nedenle özellikle iş çıkışı akşamları mekanlarda bol miktarda alkol alan Korelilerle karşılaşabiliyorsunuz.

Ülkede sokak lezzetlerine çok önem veriliyor. Bunda insanların evlerinin dışında vakit geçirmeye önem veriyor olmaları çok etkili. Haliyle de ülkede sınırsız bir sokak lezzeti kültürü sizi bekliyor.

Güney Kore Eğitim Sisteminin Tarihsel Gelişimi

Güney Kore eğitim sisteminin tarihsel gelişimi. Güney Kore eğitim tarihi, Korelilerin Kore yarımadasına varışlarıyla başlamış olup, beş bin sene öncesine kadar uzanmaktadır. Güney Kore eğitim tarihi,

1- Üç Krallık Devri, 2- Kuzey – Güney Devletleri Dönemi, 3- Koryo (Goryeo - Ko ryo) Krallığı, 4- Coson (Joseon, Yi) Hanedanı, 5- Modern eğitim dönemi, 6- İkinci Dünya Savaşı sonrası olmak üzere altı döneme ayrılarak incelenmektedir (MOE, 2017):

Üç Krallık dönemi. Üç Krallık dönemi aşağıdaki şekilde sıralanmaktadır:

a) Koguryo (Kokuryo) Krallığı (İÖ 37 - İS 668)

b) Pekce (Baekje, Bek je) Krallığı (İÖ 18 - İS 660)

c) Şilla (Silla, Şinra, Şin Ra) Krallığı (İÖ 57 – İS 935) (Cho, 1997)

Üç Krallık Döneminin başlarında herhangi bir eğitim kurumu mevcut değildi. Çocuklara toplumsal bilgiler ve topluma bağlılık duygusu aile büyükleri tarafından öğretilirdi. Bu bilgilere ek olarak, gündelik hayatta gereken işler, tarım ve savaş teknikleri de yaşadıkları toplum içerisinde öğretilmekteydi.

Şilla (Silla, Şinra, Şin Ra) Krallığı döneminde, Kore'nin eğitim tarihindeki ilk resmi eğitim kurumu olan Hwaranglar gençlere eğitim vermek üzere kurulmuştur. Kurum ilk dönemlerinde kadınlar tarafından yönetilmekte iken, daha sonraları bu görev erkekler tarafından yapılmaya başlanmıştır. Bu kurumlarda felsefe, tarih ve savaşma teknikleri öğretilmekteydi. Öyle ki, o dönemde devlet adamları ve askeri liderler bu kurumda eğitim görenler arasından seçilmiştir.

Koguryo (Kokuryo) Krallığı döneminde özel ve devlet tarafından kurulan toplam iki eğitim kurumu bulunmaktaydı. Özel eğitim kurumu olan Hyangdanglarda tarih, edebiyat, Çin klasikleri ve okçuluk öğretilmekteydi. 372 yılında ve devlet tarafından kurulan Toehoklarda ise ancak toplumun üst tabakasının çocukları eğitilmekteydi.

Kuzey - Güney devletleri dönemi. Bu dönemde Birleşik Şilla (Silla - Şinra) ve Palhe (Paekche - Balhae) Krallığı'nın 676 ve 935 yılları arasında hüküm sürdüğü bilinmektedir. Bu dönemde Kukhak olarak adlandırılan devlet okulları görülmektedir. Dönemin en önemli eğitim kurumlarıdır. Devlet memuru yetiştirmek için kurulmuşlardır. 682 yılında kurulan bu okullar, dokuz yıllık bir eğitim programına sahipti. Konfüçyüsçülüğün ve Konfüçyüsçü klasiklerin temel alındığı ve önemli bir yere sahip olduğu bu okullarda Paksa (profesör), Chogyo (doçent) ve Taesa (asistan) ünvanlı akademisyenler görev yapmaktaydı.

Koryo (Goryeo - Ko ryo) Krallığı dönemi. Koryo (Goryeo, Koryo) Krallığı döneminde eğitim Konfüçyüsçülük etkisindeydi. Bu dönemde çok sayıda devlet ve özel eğitim kurumu açılmıştır. Bu eğitim kurumlarının yanı sıra 992 yılında devlet memuru yetiştirilebilmesini teminen devlet

üniversitesi niteliğindeki Kukchagamlar kurulmuştur. Bir süre sonra bu okul Kukchakak, Taehak ve Samunkak adı altında üç farklı bölüme ayrılmıştır. Her bir bölüm 300 öğrenciye eğitim verecek kapasitede düzenlenmiştir. Öğrenciler, velilerinin mesleklerine göre bu bölümlere yerleştirilmiştir. Bu bölümler matematik, astronomi, hukuk ve coğrafya gibi alt branşlara ayrılmıştır.

Tüm bu devlet okullarına ek olarak, Hyanghak olarak adlandırılan vilayet okulları ve diğer özel okullara nazaran halka daha çok hitap eden 45 Sahak ve Sodang adıyla anılan özel okullar kurulmuştur. Yine bu dönemde eğitim alanında yapılan bir diğer gelişme de Gwa Gea adı verilen devlet memurluğuna giriş sınav sisteminin oluşturulmuş olmasıdır (Demirel, 2009). Ancak, dönemde yaşanan savaşlar ve yetersiz ilgi sebebiyle bu okullarda gelişme görülememiştir (Cho, 1997).

Coson (Joseon, Yi) Hanedanı dönemi. Coson (Joseon, Yi) Hanedanı döneminde, bir önceki dönem olan Koryo Krallığı dönemindeki eğitim kurumları hizmetlerine devam etmiştir. 1392-1506 yılları arasında eğitimin gelişimi, yaygınlaştırılması ve eğitim programlarının iyileştirilmesi amacını taşıyan çalışmalar yapılmıştır. 1876-1910 yıllarına gelindiğinde Batı ülkelerinin eğitim ideolojisi, ülke eğitim sistemlerini tesiri altına almaya başlamıştır. Yabancı okullar açılmıştır. Bu yabancı okullara ek olarak milli ideolojiye önem veren Sowon (Sea Won) adı verilen yeni bir eğitim kurumu hizmete başlamıştır. İlk olarak vilayet merkezinde özel eğitim kurumu olarak açılan Sowonlar, bir süre sonra tüm krallığa yayılmıştır.

Bu okullar Konfüçyüsçülüğü temel almaktadır. Okulda Konfüçyüsçülüğe ait klasikler okutulmakta ve yılda iki defa Konfüçyüs ayini düzenlenmekteydi. Ücretli olmasının yanında, krallık bağışlarından da faydalanan Sowonların ekonomik imkanları çok gelişmişti. Bu çerçevede yurt içinde kısa sürede hızla yayılmışlardır.

Coson Hanedanı döneminde bu okullara ek olarak; devlet memuru yetiştiren Gün Kwan, hazırlık okulu olarak nitelendirilen Sahak, özel okul Hyang Kyo, kütüphane olarak hizmet veren Sea Dang ve mesleki eğitim kurumları açılmıştır (Balci, 2015; Cho, 1997; Türkoğlu, 2016).

Modern eğitim dönemi. Modern eğitim döneminde 1882 yılında çıkan krallık kararnamesi ile başlar. Bu kararname ile devlet okullarının halka açılmasının ilk adımı atılmıştır. Yeni bir dönemi başlatan bu kararnamenin ardından halk, eğitimde yabancı dil öğretimine de yer verilmesine önem vermeye başlamıştır. Bu çerçevede, 1883 yılında bir İngiliz okulu, 1986 yılında Amerikan okulu açılmıştır (Cho, 1997).

İngiliz ve Amerikan kökenli yabancı dil okullarının ardından, Çince, Japonca ve Rusça yabancı dillerini öğreten okullar da açılmaya başlamıştır (Türkoğlu, 2016).

Eğitim hakkındaki krallık kararnamesinden üç yıl sonra 1885 yılında ise Amerikan Protestan misyonerleri tarafından Seul başta olmak üzere Kore'nin farklı noktalarında modern yüksekokullar açılmıştır. Kore eğitim tarihinde kızların gittiği ilk okul olan Ewha Haktang kız okulu da yine Amerikan misyonerlerin açtığı okullar arasında yer almaktadır. 1886 yılında Mary Fitch Scranton adlı

Amerikan bir kadın 46 misyoner tarafından eğitim hayatına dahil edilmiştir. Bir öğrenci ile eğitime başladığı söylenmektedir (Jayasuriya, 1983).

Amerikan misyonerlerinin açtığı diğer eğitim kurumları arasında 1905 yılında Seul'de kurulan Coson Hristiyan Koleji ve 1906 yılında Pyongyang'da kurulan Sungsil Koleji de yer almaktadır (Balcı, 2015; Cho, 1997; Türkoğlu, 2016). Dil okulları ve yüksek okulların yanı sıra dönemde ilk ve ortaöğretim seviyesinde modern okulların açıldığı da gözlenmektedir. Temel eğitimin yanı sıra mesleki eğitime de önem verildiği ve çok çeşitli meslek dallarının gelişimi için ve fazla sayıda meslek okulu açıldığı da gözlemler arasında yer almaktadır. Bu okullar; öğretmen eğitimi veren öğretmen yüksek okulu, ticaret ve endüstri okulu, sağlık okulu, hukuk enstitüsü, askeri okul ve akademi, madencilik okulu, haberleşme okulu ve posta enstitüsü olarak sıralanmaktadır.

1910 yılında Kore'de Japon sömürge yönetimi dönemi başlamış ve 1945 yılına kadar devam etmiştir. Tüm ülke yönetimine ek olarak, eğitimin yönetiminde de Japonlar yönetimi ellerinden bırakmamışlardır. Japon yönetimi Koreli halkı el emeği gerektiren işlerde çalıştırdığı için, bu dönem eğitim politikasında ilköğretim ve mesleki eğitim ön plana çıkmıştır. Ortaöğretim ve yüksek öğretim gibi diğer eğitim kademelerine önem verilmemiş ve geri planda kalmıştır.

Bunun üzerine Koreli eğitimciler, 1920 yılında Japon yönetimine özel bir üniversite kurabilmek amacıyla izin taleplerini iletmışlerdir. Japon yönetimince izin verilmeyen bu talebe, 1922 yılında Japon yönetimince Seul'de kurulan özel bir üniversite olan Keijo Krallık Üniversitesi ile cevap verilmiştir. İlk bakışta iyi niyetli ve Koreli eğitimcilerin talebine olumlu bir karşılık niteliği taşıyormuş gibi görülen bu üniversitenin, üniversiteye giriş ve verilen eğitimin içeriğine bakıldığında hiç de masum amaçlarla kurulmadığı anlaşılmaktadır. Keijo

Krallık Üniversitesi'ne girişte Koreliler için sınırlama bulunmaktaydı. Genel olarak Japonlara eğitim veren bir eğitim kurumu olmuştur (Jayasuriya, 1983).

Diğer taraftan, Kore kültürünün asimile edilmesi politikası çerçevesinde Japon yönetimince 1938 yılında Kore'de tüm eğitim kurumlarında Korece yasaklanmış ve ilköğretim de dahil olmak üzere bütün kademelerdeki eğitim kurumlarında eğitim-öğretim dili Japonca olmuştur (MOE, 2017). Japon sömürge döneminde Kore'de eğitimin de Japon militarizmi baskısı altında yürütüldüğü görülmektedir. Eğitimin temel amacı Japon sömürgesinde çalışmak üzere işçi yetiştirmektir. Bu amaçla eğitimde modernleşme görülmüştür. 47 Korelilere askeri disiplinle yönetilen okullarda her sabah Japon bayrağı önünde tören yaptırılmış, Japonya Kralına bağlı ve saygı gösteren bireyler olmaları dayatılmıştır. Öğrenciler, kılıç taşıyan, Japonca konuşan öğretmenlerden Japon Tarihi dersleri almaya zorlanmışlardır. Korece ve Kore Tarihine ilişkin hiçbir bilgi içermeyen bir eğitim almışlardır.

Tüm Kore'de tek tip olan, Japon sömürge hükümetince hazırlanan ders kitaplarını kullanmışlardır. İçinde oldukları duruma tepki göstermeleri, hatta eleştirilerini dile getirmeleri sonucu bu öğrenciler, şiddete maruz kalıyor ve hapse atılıyorlardı. Tüm bu zorlukların yanı sıra, bu eğitimden sadece gelir

düzeyi yüksek ailelerin çocukları yararlanabilmekteydi. Çünkü bahsedilen eğitim paralıydı ve 1920 yıllarına denk gelen bu tarihlerde bir öğrencinin ilkököl harç ücreti, aynı yıllarda bir ortalama bir erkek işçiye ödenen ücretin üç katına denk geliyordu. Bu dönemde okula gidemeyen, düzenli eğitim alamayan, formal eğitim sistemine dahil olamayan çocuklar ve okuma yazma bilmeyen kişilere, gizlice yurtsever Koreliler tarafından informal eğitim verilmeye çalışılmaktaydı (Soon-Won, 2002).

II. Dünya Savaşı sonrası dönem. II. Dünya Savaşı'nın ardından Güney Kore Japon sömürgesinden kurtulmuş ve bağımsızlığını kazanmış, ancak ülkede ABD varlığı hissedilmeye başlanmıştır. Devlet yönetiminde görülen ABD etkisi, eğitim yönetiminde de görülmeye başlanmıştır. Bağımsızlığın geri kazanılmasıyla Korelilerin gerçekleştirdiği ulusal hareketler ABD tarafından komünist ve ya Amerikan karşıtı olmakla suçlanıp bastırılmaya çalışılmıştır.

Aynı dönemde, kapitalist ekonominin getirdiği rekabetçi anlayış eğitimde de yansımalarını göstermiştir. Okullar arasında ortaya çıkan rekabet sonucu Koreliler daha iyi bir yaşam sahibi olabilmek için birbirleriyle eğitim yarışına girmişlerdir. Eğitime ayrılacak kaynaklar yeterli olmadığı için, Güney Kore halkı kendi parasıyla eğitim alabileceği yollar aramaya başlamıştır (Soon-Won, 2002). Bu doğrultuda bu talep eğitimde özel sektörün yer edinmesini beraberinde getirmiştir (Balci, 2015; Türkoğlu 2016)

1945 yılından sonra, Eğitim Kanunu çıkarılmıştır. Bahse konu kanunla, eğitim sisteminde aşağıdaki yenilikler yapılmıştır:

Eğitim sistemi 6+3+3+4 şeklinde yapılandırılmış, Korece ders kitabı hazırlanmış ve basılmış, orta ve yükseköğretim düzeyindeki okullara erişim olanakları artırılmış, öğretmenlere hizmet içi eğitim verilmiş, yükseköğretim düzeyinde öğretmen yetiştiren okullar açılmış ve yetişkinlere okuma yazma eğitimi verilmiştir (MOE, 2017).

Yapılan yeniliklere ek olarak, 1960'lı yıllarda ortaöğretim giriş sınavları kaldırılmış; yükseköğretim kurumlarının sayısı artırılmış, yaygınlaştırılmış ve geliştirilmiş, yükseköğretime giriş amacıyla standart bir sınav getirilmiş, öğretmen eğitiminde reformlar yapılmış, lise eğitimine ek iki yıl eğitim ile ilköğretim öğretmeni yetiştiren ilk öğretmen okulu kurulmuş, ortaöğretim öğretmeni yetiştiren okulların öğrenim süresi dört yıla çıkarılmış ve öğretmen yetiştirmeye ve halihazırda öğretmen olarak görev yapanlara hizmet içi eğitim maksadıyla lisansüstü eğitimi veren okullar açılmıştır (MOE, 2017).

Güney Kore'de 1980'li yıllar Güney Kore eğitiminde modernleşme dönemi olarak anılmaktadır. 1960'lı yıllarda nicel gelişmelere öncelik veren Güney Kore eğitimi, 1980'li yıllarda nitel gelişmeleri ön planda tutmuştur. Bu çerçevede, yaşam boyu öğrenme ve bilimsel gelişmeleri yakından takip edebilmek için bazı yenilikler yapılmıştır. Beşinci Cumhuriyet adıyla bilinen bu dönemde şu gelişmeler gerçekleştirilmiştir: Eğitim reformlarının yapılabilmesini teminen eğitim vergisi getirilmiş, yükseköğretime girişte kota uygulamasına geçilmiş ve lise mezuniyet notunun kat sayısı artırılmış,

okul öncesi eğitimini destekleyen kanunlar çıkarılmış ve radyo yayınları vasıtasıyla eğitim programları yapılmıştır (MOE, 2017).

1985 yılına gelindiğinde Güney Kore tarafından “21. yy. liderliği” hedeflenmiş ve bu doğrultuda aşağıda yer alan yenilik önerisi getirilmiştir:

1. Eğitim sisteminde reform yapılması,
2. Yükseköğretime giriş sisteminde iyileştirme yapılması,
3. Okulların olanaklarının geliştirilmesi,
4. Öğretmen niteliklerinin artırılması,
5. Bilime teşvik,
6. Müfredat ve öğretim yöntemlerinin geliştirilmesi,
7. Yükseköğretimin kalitesinin artırılması,
8. Eğitim yönetiminin özerk yapısının geliştirilmesi,
9. Yaşam boyu öğrenmenin düzenlenmesi,
10. Eğitime yapılan yatırımların artırılması (MOE, 2017).

Günümüzde G.Kore Eğitim Sistemi

Milli Eğitim Bakanlığı, akademik faaliyetler ile bilim ve eğitim alanında politikaların oluşturulması ve uygulanmasından sorumlu devlet organıdır. Yeni bakanlık; “Hongik Ingan” ideolojisi altında her Kore vatandaşının, ülkenin ve insanlığın demokratik gelişimine ve toplumun refahına katkıda bulunabilen özgüven sahibi bireyler olarak yetişmelerini sağlamayı amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda; ilk, orta ve yükseköğretim kurumlarının ders kitapları ile müfredatının oluşturulması ve yayınlanmasından, tüm okul sistemine idari ve mali destek sağlanmasından, öğretmen yetiştirme sisteminin ve insan kaynakları politikalarının yaşam boyu eğitim anlayışı çerçevesinde geliştirilmesinden ve denetiminden Milli Eğitim Bakanlığı sorumludur.

Güney Kore eğitim sistemi, ilk iki aşaması zorunlu olan 6+3+3+4 yıl şeklinde düzenlenmiştir. Okul öncesi eğitim ve lise zorunlu değildir. İlköğretime başlangıç yaşı yedi olup, bazı özel okullar dışında, ilköğretim herkese ücretsizdir. Liseler; genel, mesleki ve diğer(yabancı dil, güzel sanatlar vb.) olmak üzere üç türde eğitim vermektedir. Yükseköğretim kurumları ise öğrencilerini kendileri seçerek yedi farklı türde hizmet sağlamaktadır.

İlkokulun amacı; öğrencilerin bir sonraki eğitim kademesinde yer alan eğitimlerine ve günlük hayatlarında ihtiyaç duyacakları temel yetenek, karakter ve kişilik kazanmaları için yardımcı olmaktır.

Ortaokulun amacı; öğrencilerin bir sonraki eğitim kademesinde ve günlük hayatlarında ihtiyaç duyacakları yetenek, karakter ve kişilik kazanmaları için yardımcı olmak ve demokratik vatandaşlar olmaları için yardım etmektir.

Lisenin amacı ise, öğrencilere ilerleyen yıllarda belirleyecekleri meslekleri ve kariyerleri için gereken yetenek ve yeterlikleri edinmelerinde yardımcı olmak ve dünya vatandaşı olma bilinci kazandırmaktır.

UNESCO'ya göre, Kore'de eğitim sistemi dört kelime ile açıklanabilir: **Demokratikleşme, özerklik, yerelleştirme ve küreselleşme** Güney Kore eğitim sisteminin öne çıkan diğer özellikleri aşağıda maddeler halinde belirtilmiştir:

- *Tüm kademelerde okullaşmanın hızla yaygınlaşması*
- *Verimlilik politikasının uygulanması*
- *Eğitime yüksek kaynak ayrılması*
- *Eğitimde isteklilik*
- *Özel ders harcamalarının yüksekliği*
- *Aşırı merkezi eğitim yönetimi*
- *Çeşitlilik eksikliği*
- *Mükemmellik ve özkaynak arasında yaşanan ikilem*
- *Okul eğitiminde düşük güven*
- *Kolejlere giriş için maksimum rekabet*

Yedinci Müfredat, geçmişteki müfredatların aksine, öğrenci odaklı, bireysel yetenek, yatkınlık ve yaratıcılığı vurgulayan öğrenci odaklı bir müfredattır. Bu müfredat eğitimli bir kişinin sahip olması gereken özellikleri şu şekilde tanımlamaktadır:

- *Bütün kişilik gelişiminin temelini bireysellikte arayan bir kişi*
- *Temel yaratıcılık becerileri için belli bir kapasite gösteren bir kişi*
- *Geniş kültür yelpazesi içinde öncü bir kariyere öncülük eden bir kişi*
- *Milli kültürü anlamının yanında bu kültüre yeni değer katan bir kişi*
- *Demokratik sivil bilinç temelinde toplumun gelişimine katkıda bulunan bir kişi*

Eğitim ğretim akademik takvimi. Güney Kore’de eğitim ğretim dönemi her yıl Mart ayının başında başlayarak, bir sonraki yılın şubat ayının ortasında son bulur. 17 haftalık iki yarıyıldan oluşmaktadır. İlk yarıyıl Mart ayında başlayarak, Ağustos ayına kadar 17 hafta sürmektedir. 45 günlük bir yaz tatilinin ardından, Eylül ayında başlayan ikinci yarıyıl yine 17 hafta sürmek üzere, şubatta sona ermektedir. Bu tarihten itibaren yeni eğitim-ğretim yılına kadar 70 günlük kış tatili verilmektedir.

Eğitim kademeleri. Güney Kore’de tüm eğitim kademelerindeki öğrenciler haftada beş tam ve bir yarım gün okula gitmektedir. Ders süreleri ilköğretimde 40 dakika, ortaöğretim birinci kademede (ortaokulda) 45 dakika, ortaöğretim ikinci kademede (lisede) ise 50 dakikadır (Türkoğlu, 2016).

OKUL ÖNCESİ EğİTİM

Güney Kore’de okul öncesi eğitim kademesinde okulun fiziksel özelliklerinin çocukların gelişim dönemlerine uygun olmasına, içerik ve yöntem çeşitliliğine önem verilmektedir. Eğitimin içeriğinin öğrencilerin gelişim 52 dönemine uygun, ilgi çekici ve eğlenceli, gelişimlerine destek olan etkinlikler olmasına zen gösterilmektedir (Jayasuriya, 1983).

Ülkede 8 binin üzerinde okul öncesi eğitim kurumu bulunmaktadır. Bunların yarısı devlete ait olup, diğer yarısı ise özel eğitim kurumlarıdır. Güney Kore’de okul öncesi eğitim zorunlu eğitim kapsamında değildir ve ücretlidir. Buna rağmen okul öncesine ait okullaşma oranı 4 yaş için % 82,5 yaş için % 86’ya ulaşmıştır (Ramazan, 2015).

İLKÖĞRETİM (CHODEUNG-HAKGYO)

Güney Kore’de ilköğretim 6 yıl sürmekte olup, zorunlu ve ücretsizdir. Okullaşma oranı % 99,9’dur. Okullaşma oranındaki gözlemlenen bu artış, halkın eğitime verdiği önemin ve Güney Kore devletinin uygulamakta olduğu etkili eğitim politikalarının sonucu olarak gerçekleşmiştir. Güney Kore’de ilköğretimin kanunlar ile düzenlenmiş yedi amacı bulunmaktadır. Bunlar aşağıda sıralanmaktadır (Hong and Lee, 1992):

- 1- Çocukların Korece’yi doğru bir şekilde anlayıp düzgün bir şekilde konuşabilmesini sağlamak.
- 2- Çocukların, lke vatandaşlarının toplum ve devlet karşısındaki rolü ve birbirleri ile olan ilişkileri hakkında detaylı bilgi sahibi olmalarını sağlamak ve onlara, ahlaklı, sorumluluk duygusu taşıyan, iyi yurttaş olma bilinci ve birlikte yaşama ve çalışma alışkanlığı kazandırmak.
- 3- Çocuklara çevrelerinde gerçekleşen doğal olaylardan yola çıkarak, bilimsel gözlem ve analiz yapma becerisi edindirmek.

- 4- Çocuklara günlük hayatlarında sıklıkla karşılaşacakları ilişkileri anlamlandırmalarında yardımcı olmak ve bu ilişkileri deneyimlemelerini sağlamak.
- 5- Çocukların günlük yaşam ihtiyaçlarının farkına varmalarını sağlamak ve bu ihtiyaçları kendi başlarına karşılayabilmek için gerekli özgüveni ve isteği kazandırmak
- 6- Çocuklara sağlık hakkında farkındalık kazandırmak ve sağlık bilgisi edinmelerini sağlamak.
- 7- Çocuklara sanayileşme ve teknolojik gelişim ruhunu aşlamak.

Güney Kore'de, kırsal kesimlerden şehirlere göçün artış göstermesi ve ilköğretim kademesinde eğitim görece öğrenci sayısındaki hızlı artış sebebiyle 1982 yılında eğitim için halktan vergi alınmaya başlanmıştır. Bu uygulamayla, eğitim koşullarının geliştirilmesi ve öğretmenlerin sosyo-ekonomik durumlarının iyileştirilmesi amaçlanmıştır. Bahse konu uygulama ile yeni okullar yapılmıştır. 1990 yılında ilköğretim kademesinde ortalama sınıf mevcudunun 35'e düşmesi ile vergi uygulamasından olumlu sonuç alınmıştır. Bu sayede sınıf mevcudu kalabalık olan okulların mevcudu azaltılmış ve ikili eğitim uygulamaları kaldırılmıştır. Buna ek olarak, eski tarihlerde en az 6 olan ilköğretim eğitime başlama yaşı kuralı esnetilmiş ve yeterli gelişimi gösteren çocukların, okul imkanlarının yeterli olması halinde 5 yaşında ilköğretime başlamaları imkanı sunulmuştur (MOE, 2017).

ORTAÖĞRETİM

Güney Kore'de ortaöğretim kademesi ortaöğretim 1. kademe (ortaokul) ve ortaöğretim 2. kademe (lise) olmak üzere iki alt kademededen oluşmaktadır.

Ortaöğretim 1. kademe (ortaokul) (Chung-Hakgyo). Ortaöğretim 1. kademe'nin amacı, ilkokul eğitimi üzerine, genel ortaöğretim eğitimi vermektir. 1969 yılı öncesinde Güney Kore'de ortaokullara sınav vasıtasıyla öğrenci alınmaktaydı. 1969 yılı sonrasında bu sınav kaldırılmış ve yerine, okulların her birinin bulunduğu bölge yakınında ikamet eden ortaokul adayı öğrencilerin kura yöntemiyle ilgili okullara dağıtımının yapıldığı bir sistem yürürlüğe girmiştir. Bu sistem ile ülke çapındaki tüm ortaokulların kalite ve seviye açısından aralarındaki dengenin sağlanması amacı etkili olmuştur (Hong & Lee, 1992).

1969 yılı öncesinde ortaokula girişte bulunan kota sınırlaması da aynı yıl kaldırılmıştır. Lakin 1985 yılına kadar ortaokul kademesinde verilen eğitim paralı idi. 1985 yılında ortaokul kademesindeki eğitim zorunlu ve parasız eğitim kapsamına alınmıştır. Bu uygulamada öncelik uzak adalardaki ortaokullara verilmiş, 1992-1994 yılları arasında Güney Kore'nin bütün kırsal coğrafyası bu kapsama dahil edilmiştir. 2004 yılında ise, ülkenin tüm ortaokulları zorunlu ve parasız eğitim kapsamına alınmıştır. Tüm bu gelişmeler sonrasında, 2017 yılı verilerine göre ülkenin ortaokul kademesinde okullaşma oranı % 98,8'dir (MOE, 2017).

ORTAÖĞRETİM 2. KADEME (LİSE) (KODUNG-HAKGYO)

Ortaöğretim 1. kademe (ortaokul) eğitiminin ardından gelmekte olup, ortaöğretim bilgilerini temel olarak daha ileri seviyede eğitim vermektedir. Bu kademe eğitimi zorunlu eğitim kapsamına girmemektedir, bu sebeple ücretlidir. Ancak yine de okullaşma oranı 2017 verilerine göre % 89'dur (MOE, 2017).

Bu kademede genel lise, fen lisesi, meslek lisesi, yabancı dil lisesi ve sanat lisesi gibi okul türleri mevcuttur. Liseye girişte merkezi sınav yapılmaktadır. Bu sınav sonucuna, öğrencilerin tüm ortaokul eğitimi boyunca aldıkları ders başarıları da dahil edilmektedir.

Merkezi sınavın haricinde, meslek liselerine sınavsız ortaokul başarı puanı vasıtasıyla da girilmesi mümkündür. Öğrenciler girecekleri bu meslek liselerini seçme hakkına da sahiptir. Bunun aksine, genel liselerde eğitim görmek isteyen öğrenciler sınava girmek zorundadır ve okullarını kendilerinin seçme hakkı bulunmamaktadır. Bu öğrencilerin okulları, ikamet ettikleri bölgede yer alan okullar arasından olmak üzere, merkezden belirlenmektedir (MOE, 2017).

YÜKSEKÖĞRETİM

Güney Kore'de üniversitelerin özerkliğine, yetki ve sorumluluklarına müdahalede bulunmamak için, devlet tarafından yükseköğretim düzeyinde sadece üniversite girişi için gerekli düzenlemeler yapılmaktadır (MOE, 2017).

Başvurunun ardından, yükseköğretimde yer alan bölümlerden herhangi bir tanesinde eğitime başlayabilmek için Kore Program Değerlendirme Enstitüsü tarafından her yılın Kasım ayında yapılan "Daehak Suhak Neungluk Siheom" (College Scholastic Aptitude Test - CSAT) adıyla bilinen merkezi sınavda başarılı olma şartı bulunmaktadır.

2004 yılında uygulamaya koyulan bu sınavda matematik, Korece, yabancı dil (İngilizce) ve ikinci yabancı dil (genellikle Çince ve Çin klasikleri) testlerine ek olarak, öğrencinin ilgi ve yetenek alanına uygun olacak şekilde fen bilimleri, sosyal bilimler ve mesleki eğitim testlerinden birine yer verilmektedir (MOE, 2017).

Güney Kore'de yükseköğretime giriş için öğrenci kabulünde aranan diğer kriterler, yükseköğretim giriş sınavına ilave olarak çeşitli hazırlık kursları, müfredat dışı etkinlikler, portfolyo (öğrenci ürün dosyası) değerlendirme ve tavsiye mektubu olarak karşımıza çıkmaktadır. Örnek vermek gerekirse bazı üniversiteler başvuruları değerlendirirken yükseköğretim giriş sınavı puanının % 50'si, ortaöğretim başarı puanının % 40'ı, program dışı etkinliklerin değerlendirme puanının ise % 10'u ile bir hesaplama yaparak kendi değerlendirmesini yapmaktadır.

Buna ek olarak, yükseköğretim giriş sınav sonucunu üniversiteye alımda değerlendirmeye hiç dahil etmeyen, bu puan yerine öğrencinin bilimsel araştırmalar ve teknolojik gelişmeler hakkında yeterli bilgi ve beceriye sahip olup olmadığının göstergesi olan diğer belgelerini ve tavsiye

mektubunu değerlendirmeye alan veya üniversiteye kabul sınavını kendi bünyesinde yapan teknik üniversiteler de mevcuttur (MOE, 2017).

Güney Kore’de üç büyük üniversite ön plana çıkmaktadır. Bu üniversiteler Seul Ulusal Üniversitesi, Kore Üniversitesi ve Yonsei Üniversitesi’dir. Bu üniversitelere girmeye hak kazanmak, öğrenciler ve aileler tarafından uzaya çıkmaya benzetilmektedir. Bu benzetmenin çıkış noktasını ise, bu üç üniversitenin adlarının ilk harflerinin sırayla yazılmasıyla İngilizce’de uzay anlamına gelen “SKY” kelimesinin ortaya çıkması oluşturmaktadır (Card, 2005).

Bahse konu üç üniversite mezunları iş dünyasında istihdamda öne çıkmakta, toplumda ayrı bir prestij sahibi olmaktadır. Bu üniversitelere yükseköğretim kurumlarına giriş sınavı (College Scholastic Ability Test) puanları ve lise mezuniyet notları en yüksek olan öğrenciler kabul edilmektedir. Dolayısıyla, çocuklarına nitelikli bir gelecek sağlamak isteyen Koreli aileler yükseköğretim giriş sınavını çok önemsemekle birlikte bu çerçevede çocuklarını okul öncesi dönemden başlayarak bahse konu sınavlara hazırlamaktadır (Card, 2005).

Kore’de yükseköğretim giriş sınavı yapıldığı gün sağlıklı bir sınav yapılabilmesini teminen devlet tarafından tüm toplumca uyulması gereken birtakım kurallar getirilmiştir. Bu kurallar kapsamında, iş yerlerinin çalışma saatleri düzenlemekte, öğrencilerin sınava girecekleri noktalara rahat ulaşabilmeleri için ve gürültüsüz bir ortamda sınav ortamı sağlanabilmesi için kara ve hava trafiğinde gerekli önlemler alınmaktadır. Özellikle sınavın İngilizce kısmının dinleme bölümü yapılırken, gürültü olmaması amacıyla ülkede uçak kalkışına izin verilmemektedir.

ÖĞRETMEN YETİŞTİRME

Güney Kore’de öğretmenlik mesleği hakkında kullanılan “Öğretmenin gölgesine basma!” sözü, saygın bir meslek olarak kabul görmekte olduğu çıkarımının yapılmasına neden olmaktadır (IQAS, 2009).

Öğretmene verilen bu değerin, yıllık gelirlerine yansıdığı da gözlenmektedir. 1960’lı yıllarda göreve yeni başlayan bir öğretmenin yıllık geliri, ülkede kişi başına düşen milli gelirin üç katı; deneyimli bir öğretmenin yıllık geliri ise ülkede kişi başına düşen milli gelirin dokuz katı civarında idi. O tarihlerde deneyimli öğretmenlerin bu geliri, OECD ülkeleri arasında en yüksek öğretmen gelirini teşkil ediyordu.

1980’li yıllarda ise göreve yeni başlayan öğretmenlerin geliri, ülkede kişi başına düşen milli gelirin 2,5 katı iken, en deneyimli öğretmenlerin (39 yıl) yıllık geliri ise ülkede kişi başına düşen milli gelirin 5,3 katı idi.

2006 yılında ise bu oranın, göreve yeni başlayan öğretmenler için 1,5 kata; deneyimli öğretmenler için ise 3,8 kata kadar gerilediği görülmektedir. 2012 yılında Güney Kore’de öğretmenlik mesleğine yeni başlamış ilköğretimde görevli bir öğretmenin yıllık maaşı 28.591 Dolar iken, on yıllık deneyim sonrası yıllık maaşı 42.972 Dolar, onbeş yıllık deneyim sonrası maaşı ise 50.145 Dolara ulaşmaktadır (OECD, 2014).

1985 yılında öğretmen yetiştirmek maksadıyla kurulan Kore Ulusal Eğitim Üniversitesi deneysel bir kurum olarak planlanmıştır. 1990 yılından itibaren öğretmen yetiştirme sisteminde ve tabiatıyla tüm eğitim sisteminde kaliteyi yükseltme fikriyle, öğretmen adaylarının eğilim testi ve kişilik testinden geçmeleri zorunlu tutulmaya başlanmıştır (MOE, 2017).

Güney Kore İlk ve Ortaöğretim Kanunu'nun 21. maddesine göre öğretmenler yardımcı öğretmen, danışman, kütüphaneci, öğretici öğretmen ve bakıcı öğretmen şeklinde sınıflandırılmaktadır. Öğretmenlik eğitimi; eğitim üniversiteleri, eğitim yüksekokulları ve eğitim alanında düzenlenen sertifika programları vasıtasıyla verilmektedir.

Okulöncesi eğitim öğretmenleri 2 ve 4 yıllık yüksekokullarda veya Kore Açık Üniversitesi'nde eğitim görmektedir. Ortaöğretim öğretmenleri öğretmen yüksekokullarında, ulusal eğitim üniversitelerinde, usta öğreticilerin bulunduğu üniversitelerde, usta öğreticiler tarafından verilen kurslarda veya lisansüstü eğitim veren kurumlarda eğitim görmektedir. Özel eğitim öğretmenleri, okulöncesi öğretmenleri ve okul kütüphanecileri dört yıllık yüksekokullarda ya da usta öğreticilerle öğretmenlik eğitiminin verildiği 2 yıllık yüksekokullarda eğitim görmektedir (MOE,2017).

Öğretmenlerin hizmet içi eğitimleri.

Güney Kore'de ilk ve ortaöğretim seviyesi eğitim kurumlarında çalışan öğretmen, kütüphaneci, danışman ve yöneticilerin en az 30 gün (toplam 180 saat) süren hizmet içi eğitim alma zorunlulukları bulunmaktadır. Bu eğitim programında genel ve özel öğretim yöntemleri, eğitim teknolojileri, program geliştirme ve benzeri eğitim bilimleri alanına ait konular yer almaktadır. Öğretmenlerin bu program kapsamındaki performansları, terfi ve maaş artışlarında göz önünde bulundurulmaktadır (MOE,2017).

Yaşam boyu eğitim.

Yaşam boyu eğitim, örgün eğitim dışında verilen eğitim faaliyetlerini ifade etmektedir. Güney Kore anayasası itibariyle, vatandaşlarına yaşam boyu eğitim sağlama ve yaşam boyu eğitimi geliştirme sorumluluğunu taşımaktadır. Kore eğitim sisteminde yaşam boyu eğitim; yarı-okul eğitimi, mesleki teknik eğitim ve genel eğitim olarak üç sınıfa ayrılmaktadır. Yarı-okul eğitimi; tam zamanlı olarak okulda bulunulma zorunluluğu olmayan, halk okulları, akşam okulları, endüstri okulları ile uzaktan eğitim kurumlarında verilmekte olan eğitimidir. Mesleki ve teknik eğitim; Çalışma Bakanlığının denetimi altında mesleki eğitim merkezlerinde, Tarım ve Orman Bakanlığına bağlı tarım merkezlerinde, denizcilik ve balıkçılık işletmelerinde ve yerel eğitim ofislerine bağlı diğer öğrenme merkezlerinde verilen eğitimidir. Genel eğitim ise vatandaşların sosyal açıdan eğitilmesi ve bilgilenmesini, kişisel olarak gelişimlerini hedeflemektedir. Kültür merkezleri, halk kütüphaneleri, devlet tiyatroları, müzeler, gazete ve televizyon programları vasıtasıyla verilmektedir (MOE, 2017)

Güney Kore Eğitim Sistemindeki Problemler

Daha İyi Yaşam Endeksi'ne (veya mutluluk sıralamasına) göre, en düşük sıralamaya sahip ülke Kore'dir ve sorun eğitim sistemindedir. Mutluluk sıralamasının düşük olmasının nedeni, kendi eğitimlerinden sorumlu olmak için son derece baskı altında olmalarıdır.

Birincisi, bir eğitimin tanımı içsel bir yetenek geliştirmek ve daha olgunlaşmak ve bir insanın değerini arttırmaktır.

Bununla birlikte, Kore eğitiminde Kanada'dan farklı olan Cramming eğitimi uygulanır ve giriş odaklı bir öğrenme yöntemidir. Bu tür bir eğitim, öğrencinin diğer alanlardaki potansiyel yeteneğini engeller, çünkü öğrenci belirli bir alanla ilgilenmese bile o bilgiye sahip olması için zorlanır.

ÇOK ÇOK ÇALIŞMA. Çoğu lise öğrencisi gece geç saatlere kadar çalışma salonuna sahiptir . Okullarda 23: 30'a kadar çalışma salonu bulunur, öğrenciler uykudan mahrum bırakılıyor. Bu öğrencilerin çoğunun sınıfta uyuyakalmasına neden oluyor. Gün boyunca boş zaman olmadan tüm gün ders çalışmaları teşvik ediliyor.

Özel eğitim. Ebeveynler, çocuklarının iyi notlar almasına yardımcı olmak için her şeyi yaparlar ve çoğu öğrenci bunu kendileri yapmak için mücadele ettiğinden, birçok özel eğitime katılırlar. Bu özel eğitimler öğrencilerin daha çok stres yapmasına yol açıyor.

Sadece çok kısa bir sürede çok fazla bilgiyle öğrencileri test etmeye çalışırlar, hepsi ezberlemeye başlar. Sonra ezberledikleri her şeyi unuturlar çünkü ezberci eğitim doğru değildir.

Bu hala çok nadiren olur, ancak öğretmenler öğrencileri fiziksel olarak cezalandırır. Bu 90'lı yıllara kadar çok yaygındı.

En kötüsü de gençlerin intihar oranının çok yüksek olması. Sınavda yüksek puan alma baskısı ve en iyi olma kaygısı , gençlerin depresyon ve intihar oranlarının nedeni olarak belirlendi.

İstatistik Kore raporuna göre, 2013 yılında 9-24 yaşları arasında en önde gelen ölüm nedeni intihardı. Gençlerin intiharlarının ardındaki nedenler şunlardı: okula kabul (% 39,2), aile sorunları (% 16,9), finansal zorluklar (% 16,7)) ve yalnızlık (% 12.5). Koreli öğrenciler, eğitimden aldıkları devasa baskı nedeniyle hayatlarından memnun değiller. Aslında, ülkenin rekabetçi sistemi her yaştan insanı etkilemektedir: Kore Herald'ında ortaya çıkan 2017 araştırmasına göre, Güney Kore refahdaki iyileşmelere rağmen ulusal mutluluk üzerine ankete katılan 34 ülkeden 33. sırada yer aldı.

Tablo 1 Türkiye ve Güney Kore Eğitim Sistemlerinin Tarihsel Gelişimlerdeki Benzer Yönleri

<i>TÜRKİYE</i>	<i>GÜNEY KORE</i>	<i>BENZERLİKLER</i>
İlk ana yurt Orta Asya	Orta Asya'dan göçen Moğollar	Kökenleri Orta Asyadan gelmektedir.
Göçebe kültür, dağınık boylar, idari yapılar ve devletler. Monarşi, meşrutiyet ve cumhuriyet yönetim şeklidir.	Kabileler, küçük şehir devletleri, büyük krallıklar ve hanedanlar. Monarşi ve cumhuriyet. 1948 Kuzey ve Güney Kore.	Ülke yapıları ve yönetim şekillerinde değişiklikler olmuştur.
Göktürk, Uygur ve Türk alfabeleri	Kore alfabesi (Hangıl)	Kendi alfabelerini oluşturmuşlardır.
1935 erkekler % 29, kadınlar % 9,8; 1960 erkekler % 53,6, kadınlar % 24,8 iken, 2000 erkekler % 93,8'e, kadınlarda %80,6'ya yükselmiştir.	1960 erkekler % 12, kadınlar % 4 iken, 2002 erkekler % 99,2, kadınlar %96,6'ya yükselmiştir.	Okuma yazma oranlarında artış vardır.
İslamiyetin etkileri görülmüştür.	Budizm ve Konfüçyüsçülüğün etkileri görülmüştür.	Eğitim sistemi ve örgüt yapıları üzerinde dinin etkisi olmuştur.
Ahlaklı, sorumluluk sahibi, kanunlara saygılı, faydalı, alanında başarılı kişiler.	Karakter gelişimi, kendi kendilerine yaşama becerisi, demokratik yaşam, toplum refahı.	Eğitim amaçları benzerlik göstermektedir.
Türk milli eğitiminin temel ilkeleri; genellik ve eşitlik, eğitim hakkı, fırsat ve imkan eşitliği, Atatürk İnkılap ve İlkeleri, demokrasi eğitimi, laiklik, bilimsellik, her yerde eğitim vd.	Güney Kore Anayasası'na göre, eşit eğitim fırsatı ve hakkı, zorunlu ve parasız eğitim, eğitim hizmetlerinde siyasi tarafsızlık, yaşam boyu eğitim.	Eğitim sistemlerinin temel ilkeleri benzerlik göstermektedir.

Liseye giriş

Liselere Kayıt Sistemi (LKS) iki farklı uygulama içerir.

Tercihe bağlı Liseye Geçiş Sınavı'na (LGS) katılarak okul tercihinde bulunulabileceği gibi, Adrese Dayalı Sistem (ADS) yoluyla bir okula kayıt da mümkündür.

Liseye giriş

1968'e kadar rekabete dayalı sınav vasıtasıyla liseye giriş sağlanmaktayken; 1980'de rekabetçi özelliği olmayan sınav uygulamasına geçilmiştir. Öğrenciler yerleşim bölgelerinde bulunan okullara kura yöntemiyle yerleştirilmektedirler.

Eğitimde kademeler arası geçişte benzer uygulamalar bulunmaktadır.

Yükseköğretime giriş

Yükseköğretim Kurumları Sınavı (YKS) sonucuna göre kayıt yapılmaktadır.

Yükseköğretime giriş

Suneung (College Scholastic Ability Test [CSAT]) Sınavı sonucuna göre kayıt yapılmaktadır.

Eğitimde kademeler arası geçişte benzer uygulamalar bulunmaktadır.

1840-1880: Öğretmen okulları

1900: Lise düzeyinde 3 yıllık öğretmen okulları

1970: 3 yıllık öğretmen liseleri, 2 yıllık sınıf öğretmeni yetiştiren eğitim enstitüleri.

1980: Öğretmen yetiştiren eğitim kurumları; yüksekokul ve lisans düzeyine taşınmıştır.

1960 reformları:

Lise'ye ek 2 yıl eğitimle ilköğretim öğretmeni okulu.

Ortaöğretim öğretmeni yetiştiren okullar 4 yıla çıkmıştır.

Öğretmenlere hizmet içi eğitim amacıyla lisansüstü eğitimi veren okullar açılmıştır.

Öğretmen eğitiminde yaşanan değişimlerdeki benzerlikler

Tablo 2:Türkiye ve Güney Kore Eğitim Sistemlerinin Tarihsel Gelişimlerdeki Farklı Yönleri

TÜRKİYE	GÜNEY KORE	FARKLILIKLAR
Okul öncesi, ilkokul, ortaokul, lise (ortaöğretim) şeklinde kademelenmektedir.	Okul öncesi, ilkokul, ortaöğretim birinci kademe (ortaokul), ortaöğretim ikinci kademe (lise) şeklinde kademelenmektedir.	Eğitim kademelerinin isimlendirilmesi farklıdır.
4 yıllık ilkokul, 4 yıllık ortaokul ve 4 yıllık ortaöğretim (lise) eğitimi yer almaktadır.	6 yıllık ilkokul, 3 yıllık ortaöğretim birinci kademe (ortaokul), 3 yıllık ortaöğretim ikinci kademe (lise) eğitimi yer almaktadır.	Eğitim kademelerinin süreleri farklıdır.
12 yıllık zorunlu ve ücretsiz eğitim bulunmaktadır.	9 yıllık zorunlu ve ücretsiz eğitim bulunmaktadır.	Zorunlu eğitim süreleri farklıdır.
2015-2019 MEB Stratejik planına göre okul öncesi eğitim okullaşma oranı hedefleri 4-5 yaş için % 70 ve ilkokul öncesi en az bir yıl eğitim alma oranı % 92'dir.	Zorunlu eğitim kapsamında olmamasına rağmen, okullaşma oranı 4 yaş için % 82, 5 yaş için ise % 86'dır.	Okul öncesi eğitim okullaşma oranında farklılıklar gözlenmektedir.
Ücretsiz ve zorunlu olmasına rağmen, lise eğitiminde okullaşma oranı %82,5'tir.	Zorunlu eğitim kapsamında olmamasına ve ücretli olmasına rağmen, okullaşma oranı % 89'dur.	Farklı durumlara rağmen lise (ortaöğretim) okullaşma oranında tezatlık bulunmaktadır.
Türkiye kullandığı Arap alfabesini 1928 yılında bırakarak Latin alfabesini kullanmaya başlamıştır.	Güney Kore 1444 yılından beri, bilinen ilk alfabeleri olan Hangıl'ı (Kore Alfabesi) kullanmaktadır.	Kullanılan alfabe farklıdır.
Eğitim yılı: Eylül-Haziran (2 dönem) 1. dönem: Eylül başı-Ocak sonu, 15 gün kış tatili 2. dönem: Şubat ortası-Haziran ortası, 90 gün yaz tatili	Eğitim yılı: Mart-Şubat (2 dönem) 1. dönem: Mart-Ağustos, 45 gün yaz tatili 2. dönem: Eylül-Şubat, 70 gün kış tatili	Eğitim-öğretim süreleri ve dönemleri farklıdır.
Haftada beş tam gündür.	Haftada beş tam ve bir yarım gündür.	Haftalık eğitim-öğretim süresi farklıdır.

Kaynakça

Aras, S., & Sözen, S. (2012, Haziran). Türkiye, Finlandiya ve Güney Kore'de öğretmen yetiştirme programlarının incelenmesi. Bildirinin sunulduğu X. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, Niğde, Türkiye.

Balcı, A. (Ed.). (2015). Karşılaştırmalı eğitim sistemleri. Pegem Yayıncılık, Ankara

Card, J. (2005). Life and death exams in South Korea. Asia Times, 11(30), 2005.

Cho, İ. K. (1997). Güney Kore eğitim sistemi ile Türkiye eğitim sisteminin karşılaştırılması. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Choi, J. (2013). Türkiye'de ve Güney Kore'de okul öncesi eğitimin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Dışişleri Bakanlığı (MFA) (2018). Kore Cumhuriyeti ülke künyesi, <http://www.mfa.gov.tr/guney-kore-kunyesi.tr.mfa> adresinden erişilmiştir.

Jayasuriya, J. E. (1983). Education in Korea: A third world success story. Seoul: Korean National Commission for UNESCO.

Jones, R. (2013). Education Reform in Korea. OECD Economics Department Working Papers, No. 1067, OECD Publishing, Paris. <https://doi.org/10.1787/5k43nxs1t9vh-en> adresinden erişilmiştir.

Kim., E. (2007). The quality and qualifications of the teaching force in the Republic of Korea. In R. M. Ingersoll (Ed.), A Comparative Study of Teacher Preparation and Qualifications in Six Nations. <http://www.cpre.org/comparative-study-teacher-preparation-and-qualifications-six-nations-1> adresinden erişilmiştir.

<https://blog.biletbayi.com/guney-korede-ne-yenir-ne-icilir.html/>

<https://medium.com/@21woobinl8196/problems-of-korean-education-60e572221a5b>

<https://www.quora.com/What-are-the-general-problems-with-Korean-education>

<http://www.theasian.asia/archives/99165>